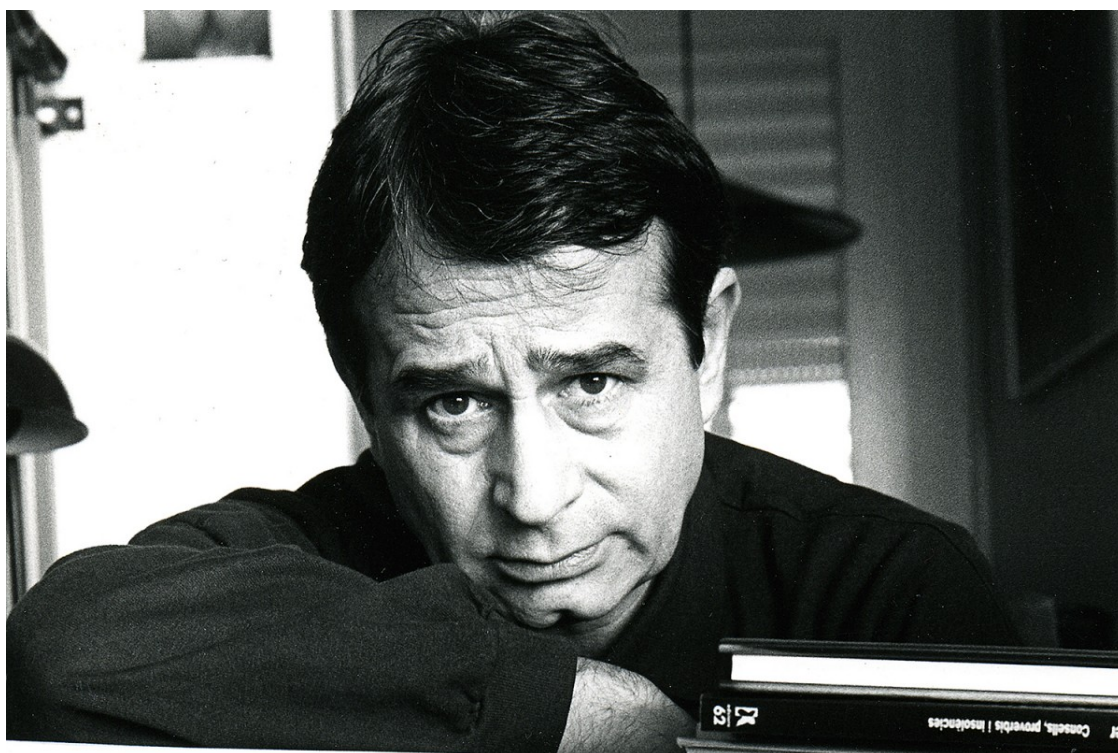

El Barnasants enyora l'Ovidi

El festival de cançó d'autor homenatja la figura del cantant alcoià, mort fa 25 anys

Ovidi Montllor | Juan Miguel Morales

Fa 25 anys que van morir **Guillem d'Efak** i **Ovidi Montllor**, dues de les figures que van aportar un toc de rebel·lia a una Nova Cançó sovint associada a la burgesia benestant barcelonina. Els de Manacor i d'Alcoi van contribuir decisivament a l'expansió del moviment amb cançons de gran qualitat i interpretacions magistrals, per això el Barnasants els dedica l'edició 2020.

El festival Barnasants 2020 ret homenatge a aquestes dues figures emblemàtiques. Així, el concert inaugural anirà a càrrec d'uns retrobats **Ovidi 4**, la banda que formen David Fernández, **Mireia Vives**, **Borja Penalba** i David Caño, que tornen a reunir-se expressament per a l'espectacle **Ovidi 25**. Un dels participants, David Fernández, es mostra content amb el reconeixement que està tenint la figura d'**Ovidi Montllor** i destaca que els homenatges que se li fan no són institucionals sinó que van de baix cap a dalt. "El poder no havia planificat posar **Ovidi Montllor** com a referent", assegura.

Un altre dels que canten peces de l'alcoià és **Feliu Ventura**, que veu en **Montllor** un referent que va més enllà de la manera de cantar. "Per mi és tot un referent, i no només de la cançó, també en la dicció i l'acció, que són les tres característiques bàsiques d'**Ovidi**. Tenia una sensibilitat especial per a la poesia". **Ventura** afirma que no va arribar a conèixer-lo personalment però que li ha arribat bona part del seu mestratge a través d'amics comuns.

Qui sí que el va conèixer i tractar és **Quico Pi de la Serra**. En realitat van ser dos bons amics que van compartir molts moments junts. Tant és així que el 1986 Xavier Febrés va publicar un llibre-conversa entre tots dos dins de la col·lecció *Diàlegs a Barcelona* de l'editorial Laia i

l'Ajuntament de Barcelona. **Pi de la Serra** enyora el seu amic: "De l'**Ovidi** trobo a faltar l'**Ovidi**. Era un dels meus millors amics. Venia molts cops a casa. Ell vivia a la part alta i jo al centre... Era un artista molt bo i feia moltes coses. La majoria de les seves cançons eren de lluita i d'intervenció. No podien funcionar en un sistema polític i social com el que teníem perquè molestaven la gent que formava part de les institucions públiques. Ell se'n queixava molt. La gent jove ha anat descobrint a poc a poc l'**Ovidi** i ara en canta les cançons perquè són molt bones. Era un gran fabricant de cançons i un gran intèrpret. I era d'esquerres, amb tot el que comporta en un món dominat pel neoliberalisme violent".